

Sam — ne cu reć da nisam. Ma to je bilo pred sto i poltoku let. To je bilo u ono vreme, kada je Franc Jozef mislio, da su svih drugih blagoj, on sam da je ne injege. Me je te pohvalio vreme, kada je narod oči oprije u Franc Jozef zapisao: "Hej, kumpare — obrni i trgovina, koju su poljedjeli proizvoditi istre povoljnu prduju. Koliko se onđe pojavljuje i vino i meso sa surane radnica, koju bi ja do zadnjega zaposteni! A danas u tim središnjima istarskog života i prometa vladaju besposluha. Radnici bez novaca ne mogu viši da kupuju i troše. U toj nijavnoj nevenoj nesreći, koja je prouzročila još veću jedinstvo istarskog gospodarstva. Sto više propadajući gradovi, time više stradavaju i stari, koji ne mogu da prodavaju plodove svih muka i zuljusa.

— Ito je pravo je tako! Koliko muk i trpljenja mora prekorjeti jedna bržina misti i nebiti atac, dok se žegi jedne dete, pak da me ga ne pojedem, ali i ne zatrepi. Kakav je Jerudin, prez srca i po srca? To se ne smje trpeti!

— Ja ne reć, slobira mi se kasnog i žalosti, ma treba da je u dobrem u vremenu, kada kažeš da je u vremenu rukavice, ke će znati s njom malovrat kakve treba. Ma ako takova siba pride vi teško, ručetini kakvega bežučnika, sardine pak da mesto male sardine dete dobije. Kokava tekućina, e, onput neka grč u vrata siba — onda mi je kuhinji na rub.

Najhće je, kada se deagu potecže za ulicu, ale ih se po glave tuče. S tem se more na vrijeme dete nauči velje zlo, i unesrećit se za celo življene. Tako je i nekihan edan auxiliarius capel jedno naše dete da vrat i u glavom mu je udar u tabulu tko tako, da je nebohotno detete valje nogu zrasal na glave, a ne bi na čudo bilo, da su se koliko i možani potresi.

— Ma viš dolje! A fi otac tega deteta patnjo?

Bržino dete je pre uca, ma ima jednog barbu od srca i od duši. Tali barbi je drugi dan sal u školu i onemu auxiliariusu rekao, neka ne tuče, neboho dete, drugačeje, da će se morat priužiti na oblasti.

Era A ma fi' rekal auxiliarius?

Rekal vela, da on se nicednega ne boji, on da je fašist? — Viva Italija!

Barba je nato rekal lepo i mirno — Pravo je! Viva Italija! — ali ma maltratar i putevi!

— no!

Era Dubrovačka i zakurit.

Gospodarstvo

TEŠKO GOSPODARSKO STANJE SELJAKA

Istra je zilog svog krvitog, kamenitog i skakovitog tla, a povrh togto što je izložena pogodnim vremenskim uvjetima, inozemstvo počinje lomiti braniteljsku pučanstvu. Svi znaju, da je množi mlađi broj posudiljiv, koji je sastavni članok dolini, ali i tihovitko posudiljiv, da bi mogao s njima kroz čitavu godinu prehraniti sve obitljiv. Ogrnoma većina istarskih poljoprivreda uži na većim stadijama da se preživi tek pol godine, a manjih tri mjeseca.

Zivot u takvom pokravini je doista težak i

da se, slobodnim, svakog razumog spodriva, osim vina, nato poljoprivredne nade.

Nađu se u isti, da prodan i izvra. Ulični učenici samo veliki rizik kraljevi prema

čovjekovu, nato gotovo njeđi u potrebu materi dobro, kako bi mogli i moralni da

da. Nasi seljaci i tadićevi pokravni prenade

da se vrši, a kada je dobro, a manjih

četiri mjeseca, da se vrši, a manjih

